

«Даніель замість «люблю» промовляє мені «бублю» — і я щаслива»

● **НІХТО, КРИМ ТЕБЕ** У селі Журавники Горохівського району на Волині живе інтернаціональна родина, глава якої — уродженець африканської країни

фото Леся ВЛАШИЦЬ.

с. 11–13 »

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

volyn.com.ua

20 квітня 2019 року №4(6) Ціна 6,5 грн

Тоня МАТВІЄНКО: «Я в один момент для всіх стала монстром-розлучницею»

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Співачка та її коханий Арсен Мірзоян не перемогли у вокальному шоу, яке їх познайомило. Але як приз отримали любов і...донечку

фото hoshu.ua.

с. 7–9 »

«Най би вже прийшла весна» —
«Слухаю її і плачу, бо згадую
загиблого брата...»

● **З ВИСОТИ ДУШІ** Лідер гурту «Без обмежень» Сергій Танчинець (на фото) каже, що найбільші емоції переживає під час концертів на лінії фронту, коли сам не може стримати комок у горлі

Фото з «Фейсбук»-сторінки Сергія ТАНЧИНЦЯ.

с. 3–5 »

Коли ви торкаєтеся руками, торкаються ваші душі...

- **ДО СЛІЗ** Поки розчиняється цукор у моїй каві, я думаю, що найкраще, що може статися з людиною, — це близькість

Ші МУР, оповідання із серії
#покирозчиняєтьсяцукор

Коли Всесвіт дарує тобі зустріч із рівноцітною тобі людиною — і ось в тобі вже б'ється його серце, твоє ж завмирає від його присутності, а якщо б'ється — то в унісон.

Коли ти розумієш когось з півпогляду і навіть мовчите ви про те саме. А розмовляєте про все-все-все. Коли ви торкаєтеся руками, торкаються ваші душі. Коли між вами нема і не може бути неправди.

Ви рівновеликі і рівнозаглиблені. Відмінні, але дуже схожі. Ви іноді ходите різними дорогами, проте ідете в одному напрямку. Ваші пісні — про те саме. Ваші мечі кував один Майстер. У вас той самий Шлях. Спільне небо. Одна провідна зоря. І ви можете одне без одного, проте одне з одним — набагато краще. І ваше «ми» може

встояти проти всього світу.

Довіра, чистота, відсутність страху, справжність, один космос на двох — це про близькість.

А ще близькість — найгірше, що може статися з людиною.

“ **А ще близькість — найгірше, що може статися з людиною.** ”

Коли вона зникає чи нищиться — під тобою розверзається прірва і з'ясовується, що опорою у цьому твердому світі тобі був тоненький небезпечний лід, хоч ти разом із близьким тобі кимось могла на цьому льоду танцювати. І знала: якщо ти посковзнешся — він підтримає.

А тепер лід розтріскується — і ті тріщини розбігаються до горизонтів, пронизують твоє серце,

охоплюють весь твій світ, який саме в цю мить розбивається на дрібні гострі друзки — і тебе поглинає холодна темна вода. Нічим дихати. І сказати нічого і ніяк. Ти можеш лиш дивитися на це широко відкритими очима — і вмирати — клітина за клітиною...

Поверхня води над тобою зімкнеться і згодом вирівняється. І знову вкриється льодом.

Ти виживеш, лишившись беззахисною і безбройною, збереш себе по атому, відновиш свій світ, тоді обростеш шипами, серце своє закуєш у броню — і близькості вже зможеш не боятися. Бо більше її не буде.

Будеш зустрічати таких самих голкастих людиноіжаків, ви будете тулитися одне до одного у пошуках тепла, колоти одне одного, розходитися на безпечну відстань, поринати в самотність, ріднитися з нею, розчинятися в ній, вчитися у неї...

А одного ранку твій демон, повернувшись задумливим від Киціоне, дивитиметься крізь бокал із віскі на цвіт вишні і скаже так, щоб ти почула, що самурай без меча — це як самурай з мечем. Лиш без меча.

І твій Ангел з ним погодиться. Тимчасово.

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Місячник
«Так ніхто не кохав»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332)77-07-70,
приватних оголошень – (0332)72-39-32,
розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «Приватбанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 20 сторінок формату А-4

Передплатний індекс: **60779**
Реєстраційний номер
Серія КВ №23543-13383Р

Віддруковано: ТОВ «Видавничий Дім
«Високий Замок», м. Львів, вул. Героїв УПА, 65
Тел.: (032) 2349007

Тираж **10 000** Замовлення №138

Фото з «Фейсбук»-сторінки Сергія ТАНЧИНЦЯ.

Їхні пісні про те, що відчуває кожен у житті.

«Най би вже прийшла весна»

— «Слухаю її і плачу, бо згадую загиблого брата...»

● **З ВИСОТИ ДУШІ** Ця пісня проникає глибоко в серце. Моя улюблена і така солена, як сльоза... У ній справді немає кордонів у почуттях і емоціях... «Най би вже прийшла весна» посідає особливе місце у репертуарі рок-гурту «Без обмежень». Коли чуєш її у живому виконанні Сергія Танчинця, вже з перших секунд поринаєш у вир щирих емоцій, і до закінчення концерту весь зал Волинського обласного драмтеатру охоплює ейфорія. «Без обмежень» живуть коханням та підкорюють серця мільйонів невимушеною простотою у текстах та музиці

Людмила ВЛАСЮК

Цей гурт уміє запалити у серці вогонь. Під час їхнього виступу просто неможливо не відчути енергію публіки та музикантів. У такі моменти виникає насолода, яку можна порівняти хіба що із закоханістю, пристрастю та захватом. Кожне їхнє слово ніби стукає у двері людської душі: ось тут відчуваєш комок болю, який ніби спазмуючий нерв, згодом зникає і повертається спокій. Ці хлопці співають так, ніби хочуть сказати щось дуже вагомое.

«Я ЇЗДИВ НА ФРОНТ І РОЗУМІЮ ЕМОЦІЇ ВОЇНІВ»

— Це одна з найважливіших композицій, які ми створили за 20 років існування, — перед виконанням говорить Сергій Танчинець. — Пісня про тих, хто зі зброєю в руках стоїть під кулями й обстрілами. Вона трішечки передає відчуття тих, хто зараз на війні. Насправді я сентиментальна людина і щемливі коментарі викликають у мене комок у горлі. У випадку з військовими це ще більш вражає: ми до них приїжджаємо не в мирне місто, а на фронт, туди, де помирають кращі люди нашої держави. Вони набагато стриманіші, але не менш вдячні, чуттєвіше розуміють всі мої тексти.

Продовження на с. 4

Початок на с. 3

Коли ми виступаємо, то в залі тиша неймовірна, але потім хлопці зриваються на аплодисменти і це, певно, одне з найкрутіших відчуттів, коли такі гідні люди аплодують твоїй творчості. Це найближча нам композиція з нашого репертуару, і ми її сприймаємо дуже серйозно.

Український рок-гурт «Без обмежень» розпочав свою творчу діяльність у Мукачеві на Закарпатті 1999 року. З тих пір було створено понад 50 пісень, записано чотири студійні альбоми та знято дев'ять кліпів. Деякі пісні групи стали саундтреками до фільмів. Музиканти підтримували концертами українських військових у зоні АТО, запалювали публіку на численних фестивалях, а також підкорювали телепроект «Х-фактор». Уявіть собі — гурт народився у 1999-му, а 2008-го змушений все починати з нуля. Ну, а далі була Революція гідності й альбом «Дихаю тобою».

— Після Майдану глибина текстів змінилася, — говорить Сергій. — Почав просто відверто писати. Я цивільний патріот. Не був на війні, але у своїй пісні «Най би вже весна» описую молодого чоловіка, який знаходиться в окопі, згадує своїх батьків, рідних. Він лягає спати в глину, уві сні обіймає маму і мріє повернутися додому... Я цього не переживав, це моя фантазія. Але я їздив на Схід і розумію емоції воїнів.

«ХЛОПЦІ, ВИ ТАКОЖ НА ПЕРЕДОВІЙ — НАШОЇ СВІДОМОСТІ ТА ІДЕНТИЧНОСТІ»

Їхні пісні про те, що відчуває кожен у житті. Люди, які відкрили для себе цей рок-гурт, залишають на сторінці Сергія дописи та коментарі. З'являється все більше прихильників творчості групи, які запитують, чому вони не чули їх раніше, адже «Без обмежень» існує вже 20 років.

Їхні слова прості, але торкаються кожного серця, як молитва.

«Пісня дуже сильна! Слухаю в автівці на повторі... часто плачу, згадую загиблого брата! Низький вам уклін за цю музику!» — читаю відгук одного з користувачів мережі «Фейсбук» на композицію «Най би вже весна». За ним ще чимала кількість дописів.

«Хлопці, ви також на передовій — нашої свідомості та ідентичності. Прості слова, але торкаються кожного серця, як молитва. А мелодія — то сум, біль, крик, спогади, любов і надія. Так звучить зараз наша душа. Подяка вам від усіх матерів. Гордимся вами».

«Мене, як учасника бойових дій, зачепило. От ці кляті сльози самі на очі лізуть. Іловайськ. Зеленопілля. Аеропорт. Дебальцеве...»

Серед них є і російськомовні дописувачі.

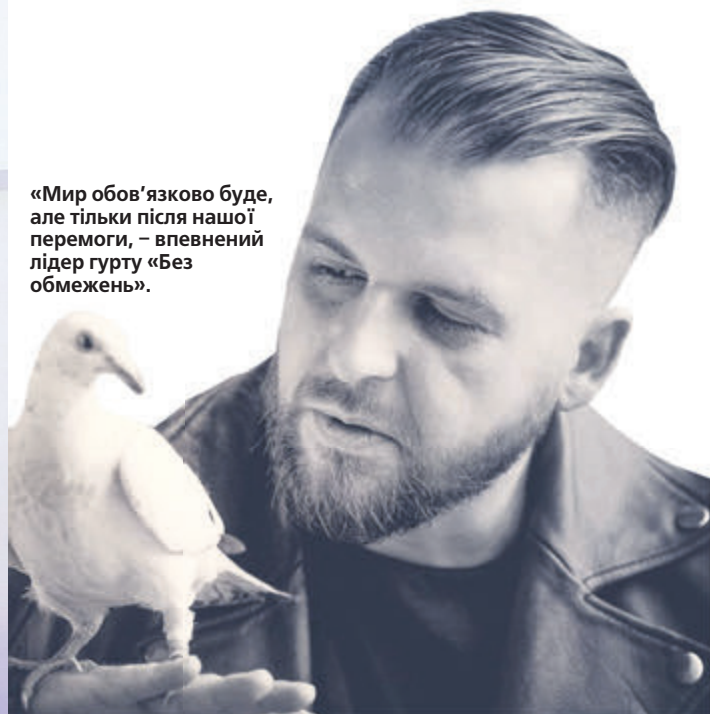
«Я живу в оккупації... песня ОГОНЬ... Дякую...»

«Привет из Нью-Йорка. Гениальная музыка. Спасибо, ребята. Как сажусь в машину, слушаю вас по несколько раз. Заодно учу украинский. Творите!»

«БАЧУ НЕ СЕБЕ В ЄВРОПІ, А ЄВРОПУ В СОБІ»

— Патріотизм — це глибоке почуття, як і любов до людини, — говорить лідер гурту «Без обмежень». — Я не розумію, як можна дивитись довола, бачити, що відбувається в державі, й не відчувати патріотизму. При всьому цьому не робити якісь кроки, хоча б найменші — відмовлятися від споживання російського продукту, будь-якого, підтримувати, хоча б морально, своїх. Тому я мрію займатися музикою тут,

«Мир обов'язково буде, але тільки після нашої перемоги, — впевнений лідер гурту «Без обмежень».

«Своїй донечці я відразу намагався пояснити, що таке війна», — говорить Сергій.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

«Дякую своїй дружині, багато текстів народжувалися завдяки їй», – зізнається співак і автор текстів.

а не емігрувати в чужу державу. Ми поїздили трішки по світу. Мені подобаються закордонний рівень життя, вихованість, дороги, але маю бажання жити тут. Я бачу не себе в Європі, а Європу в собі.

— Батьківщина — це для мене насамперед не земля, а люди, які на ній живуть, — продовжує співак. — Це традиції, в яких виріс. Я часто возив свою старшу донечку Настю в село в Карпати, де провів дитинство. Вона прониклася тим життям — запахами, образами, колядками, горами. Ось це все і є Батьківщина.

Я мрію займатися музикою тут, а не емігрувати в чужу державу.

Це батьки, сім'я, друзі. Коли ти кохаєш людину, для тебе іншої нема. Дякую своїй дружині, багато текстів народжувалися саме завдяки їй. Анна спокійна, врівноважена, дуже добра, талановита і чуттєва.

— Моє оточення занадто палким патріотизмом ніколи не відрізнялося, — зізнається Сергій Танчинець. — Ми любили Україну, знали її важку історію, але це не дуже боліло. Тепер усе змінилося. Своїй донечці я відразу намагався пояснити, що таке війна. Жовто-блакитні кольори стали для неї особливими. Думаю, я зможу розказати це і синові Лук'яну, коли він підросте. Ми не можемо бути осторонь тих подій, що відбуваються. Зараз у країні йде війна, люди гинуть та отримують поранення, втрачають свої оселі. Ми безмежно вдячні нашим воїнам, хлопцям, які нас захищають. І робимо все можливе, щоб їх підтримати морально, їм це дуже потрібно. Важко виступати перед атовцями, тому що вони сприймають ці пісні зовсім по-іншому. І це видно по їхніх очах. Вважаю, що кожен український артист повинен хоч би раз побувати на фронті.

МУЗИЧНА ХВИЛЯ

«НАЙ БИ ВЖЕ ПРИЙШЛА ВЕСНА...»

Сергій ТАНЧИНЕЦЬ

*Я сьогодні в тири був, там нас стріляли,
Я про тебе згадував, моя ляле.
Так захотілось молока з теплим хлібом,
Трохи ще болить рука, але терпимо, ніби...*

*Я сьогодні в полі був, там нас блукали.
Захотілося мені твоєї кави,
І щоб мала на мене так з криком: «Татку,
Дай мені, мені мою шоколадку...»*

Приспів:

**Най би вже прийшла весна, водичкою рясна,
Боже, ну дай мені нею напитися.
Най би вже розтанув сніг і не збивав би з ніг...
Боже, ну дай мені, ну дай на всіх...
Ну дай мені, ну дай на всіх...**

*Я сьогодні в глину сам ляжу спати.
І наснитись мені там моя мати...
Я її так обійму сильно й ніжно,
Я колись любив зиму, а тепер занадто сніжно...*

*А тепер занадто все, всього забагато,
І згадалося мені, як там тато?..
Я би татка пригорнув, скупив би з ним цигарку,
Тато би мені налляв гіркої чарку...*

За матеріалами «Фейсбук»-сторінки Сергія Танчинця.

Як завдяки одному запитанню зрозуміти, чи дійсно вас люблять

● **ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН** Жінка завжди хоче дізнатися, чи справді чоловік, з яким вона тривалий час має стосунки, кохає її? І дійсно є одне запитання, яке може в цьому допомогти. Поставивши його своєму чоловікові, дізнаєтесь, що він до вас відчуває: безумовну справжню любов чи тільки зручність від того, що ви такі, якою він хоче вас бачити

вас від сотень інших і за що вас колись і покохав.

Звичайно, велике значення має не тільки відповідь на це запитання, але ще й те, як чоловік поведеться з вами, тобто чи підтверджує свої слова вчинками, адже це справді дуже важливо.

“**Звичайно, велике значення має не тільки відповідь на це запитання, але ще й те, як чоловік поведеться з вами, тобто чи підтверджує свої слова вчинками.**”

Але головне — це те, як він вас сприймає: як об'єкт для вдосконалення, над яким треба ще працювати й працювати, чи як живу людину зі своїми плюсами і мінусами, але кохану і рідну? Це має ключове значення в побудові дійсно гармонійних і щасливих стосунків.

Джерело:
tutkatamka.com.

Фото hochu.ua.

Лія ЛІС

Просто поставте йому одне просте запитання: **«Якою, на твою думку, я повинна бути?»** і тоді дуже уважно слухайте його відповідь, адже саме від неї залежить, як насправді він вас сприймає і як ставиться. Звичайно, варіантів відповідей може бути досить багато, але в основному їх усе-таки можна звести до двох.

Перший: це коли на ваше запитання чоловік почне активно розповідати, що, на його думку, ви повинні бути доглянутою і підтягнутою, жіночною, хазяйновитою, ніжною, турботливою, люблячою, сексуальною і водночас милою, а ще цікавитися всім тим, що й він, подібати його друзям і рідним, ну і ще багато чого з переліку вимог до ідеальної жінки його мрії.

Або ж другий варіант: тоді він скаже, що ви просто повинні бути собою, адже саме такою він вас полюбив. І якщо хочете в собі щось змінити або вдосконалити, він, звичайно ж, підтримає вас і буде радий допомогти, якщо це дійсно зробить вас щасливішою, але, на його думку, ви і так прекрасні й достатньо просто бути... щасливою — для нього це найважливіше.

Я думаю, ви вже зрозуміли, виходячи з цих відповідей, коли чоловік дійсно любить жінку і щиро бажає їй щастя, а коли хоче «зліпити» з неї свій ідеал, і буде він з нею доти, поки вона цей «ідеальний образ» зможе підтримувати.

Тому робіть правильні висновки і пам'ятайте, що **справжня любов** — це коли вас приймають з усіма «тарганами» і недоліками, з якими ви, звичайно, можете якось боротися і самовдосконалюватися, але при цьому будете розуміти, що вас люблять і приймають такими, якими ви є.

Тобто не потрібно щодня стрибати вище голови, щоб якимось вразити і утримати поруч кохану людину. Адже вона насамперед цінує вас як особистість, а не тільки вашу «обгортку», цінує вашу унікальність — саме те, що відрізняє

І не треба буде гадати на ромашці...

У чоловіках Антоніна цінує почуття гумору і повагу до особистого простору партнера. Арсен лаконічніший: жінка просто повинна вміти любити.

Фото tsn.ua.

Тоня МАТВІЄНКО: «Я в один момент для всіх стала монстром-розлучницею»

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Співачка та її коханий Арсен Мірзоян не перемогли у вокальному шоу, яке їх познайомило. Але як приз отримали любов і...донечку

Інна ПІЛЮК

Для телебачення це був суперовий сюжет: він прямо із заводу — та й на сцену. А вона, донька відомої співачки Ніни Матвієнко, закрутила з ним роман. Але перемивали кісточку парі Антоніни Матвієнко та Арсена Мірзояна не довго. Щирість почуттів і якась неймовірна простота цих двох взяли верх над плітками. Їхньому коханню тепер можна хіба по-доброму позаздрити, а багатьом моментам побудови стосунків у них варто повчитися

У 22 РОКИ МАЙБУТНІЙ СПІВАК ВТРАТИВ СЛУХ

Арсен не шукав змін. Жив у Запоріжжі. Йому було 33 роки, він дипломований інженер кольорової металургії, вже 12 років працював майстром дільниці на заводі «Мотор-Січ». Одружений, має двійко синів — Владислава та Артема. Менший — копія тата, старший більше схожий на дружину Ганну.

Співати Арсен уміє і прагне. Сам пише тексти і музику, але то все для вузького кола. Вийти на публіку спонукають вокальні шоу, які одне за одним заповнили телеефір. На піку популярності — передача «Голос країни» з абсолютною новим для українського телебачення форматом сліпих прослуховувань. Чоловік довго не вагається і їде до столиці. Ве-

ликого успіху не чекає, але й в аутсайдери себе передчасно не записує.

Його трохи лякає ситуація з минулого: у 2000-му хлопець повністю втратив слух на ліве вухо, а через два роки — на праве. Проте завдяки протезуванню і зусиллям лікарів усе ж зумів повернутися до занять музикою.

На шоу він із перших виступів подобається і суддям, і глядачам. Усім стає зрозуміло, що чорноволосий кремезний парубок із красивим голосом піде далі, ніж передбачено кількома ефірами телепередачі. На всі виступи Арсена приїжджали дружина і діти.

ВІДОМЕ ПРИЗВИЩЕ НЕ ДОПОМАГАЛО, А УСКЛАДНЮВАЛО КАР'ЄРУ

Тоні ж на той момент виповнилося 28. За її плечима — музична школа та Київський інститут культури і мистецтв.

Продовження на с. 8

Зіркова теща стала другом для Арсена.

Фото zefir.ua

Фото Арсена Мірзояна і Тоні Матвієнко під час зйомок кліпу до святкування 20-річного ювілею Caribbean Club Concert Hall.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

» Початок на с. 7

А ще — відома мама, народна артистка України Ніна Матвієнко. Не менш талановитим є й батько — художник Петро Гончар, син відомого етнографа Івана Гончара. Дівчина прекрасно розуміє, що такий «багаж» її кар'єрі більше шкодить, аніж допомагає. Мовляв, зіркова мама слово замовила... Тому й випробовує свої сили у такому конкурсі, де прізвища не питають і слухають лише спів. До речі, Арсен зізнався, що він єдиний, мабуть, до початку шоу не знав, хто така Ніна Матвієнко, і чому на оцю симпатичну блондинку всі вказують пальцями і перешіптуються.

Дивовижному тембру дівчини одразу дають «зелене світло». Вона впевнено доходить до фіналу змагань і поступається незрячому співаку Іванові Ганзері. Але поразка її не засмучує. Вона ніби відчуває, що всі справжні досягнення і дарунки долі ще попереду. Хоча на зйомках телепроекту ніяких стосунків вона не зав'язувала. Як у відомій пісні Віктора Павліка, «все сталося само собою».

— Чим більше ми спілкувалися, тим ставало очевиднішим, що між нами виникає симпатія, — прига-

дує той час Антоніна. — Але я прекрасно розуміла, що Арсен одружений і в нього двоє дітей. Мені навіть у голову не приходило, що він піде з сім'ї. Зустрічі з ним стали болісними для мене, і я вольовими зусиллями припиняла нашу друж-

«**Я прекрасно розуміла, що Арсен одружений і в нього двоє дітей. Мені навіть у голову не приходило, що він піде з сім'ї.**»

бу. Перестала дзвонити і писати, навіть якщо був привід.

А далі справу в свої руки взяв Арсен. Знову приїхав до столиці, зустрівся з Тонею і повідомив, що розлучається. Вона була вражена і розуміла, що не можна радіти чужому нещастю. Але свої почуття теж приборкати не змогла:

— Почали зустрічатися, спочатку таємно, а потім втомилися. Нам хотілося обнятися, взятися за руки, чому ми повинні ховатися?

Спільна донечка Ніна стала справжньою втіхою для батьків. Тоня зізнається, що материнство у 17 років і теперішнє — це дві великі різниці.

Найчастіше я тоді чула запитання, чи відчуваю провину за те, що розбила сім'ю? Відповідала: значить, родина була нещасливою.

«**НЕ МОЖУ БУТИ З ЛЮДИНОЮ ЗАРАДИ ДИТИНИ, ГРОШЕЙ, БУДИНКУ АБО ЩЕ ЧОГОСЬ»**»

Тоня, як і Арсен, вдруجه вчилася сімейним стосункам. Із першим чоловіком вона познайомилася на одній із молодіжних тусовок. Разом прожили 10 років. Розлучила-

ся пара з ініціативи Антоніни. Каже, що, можливо, вона переросла цей етап, почуття охололи.

— Не можу бути з людиною заради дитини, грошей, будинку або ще чогось. Я повинна любити і повністю віддаватися почуттю. Але мені й зараз не соромно за мій вибір. Він був гідним хлопцем, добре вчився, гарний, розумний, поступливий.

У цьому шлюбі Антоніна народила дочку Уляну. Молодій мамі на той момент було всього 17 років. Через вагітність школу вона закінчувала екстерном. Але батьки не перечили ранньому заміжжю. Антоніна запевняє: якщо в її дочки повториться

Антоніна та Арсен узаконили свої стосунки після народження доньки. Шлюбну церемонію на березі Дніпра вів їхній друг Олег Винник.

така історія, вона повністю її підтримає.

Зараз Уляні 20 років, вона студентка і вчиться режисурі естрадно-масових свят. Зовні дуже схожа на свою зіркову бабусю. Співати поки не пробує, проте гарно малює і займається спортом.

— Це моя гордість! — розповідає Антоніна. — Розумна, спортивна, добра, працююча і товариська. Все, за що бралася Уляна, дуже швидко освоювала. Уявіть собі: в 4 роки вже ганяла лісом на двоколісному велосипеді, а в 16 билася на змаганнях із кікбоксингу. З цього ж

віку вона почала заробляти перші гроші.

Незадовго до повноліття мама подарувала Уляні найкращий подарунок — молодшу сестричку Ніну. Їй зараз три роки. Після її народження Антоніна та Арсен узаконили свої стосунки. Шлюбну церемонію на березі Дніпра вів їхній друг Олег Винник. Уляна з вітчимою стали хорошими друзями.

«У НАС В СІМ'І ВСІ ТВОРЧІ ЛЮДИ, І ПОСУД МИЄ ТОЙ, ХТО МОЖЕ ЙОГО ЗАРАЗ МИТИ»

Нині творчий дует разом гастролює, записує нові пісні. Співаки часто беруть участь у благодійних заходах (Арсен Мірзоян нещодавно долучився до збору коштів на протезування ока для Арсена Васечка з міста Рожище Волинської області).

Пара абсолютно позбавлена зірковості й пафосу. Відпочивають у Карпатах, у подорож неодмінно

кличуть синів Арсена від першого шлюбу. Побут у великій родині ділять на всіх і не бачать у цьому проблеми.

— У нас в сім'ї всі творчі люди, і посуд миє той, хто може його зараз мити, — ділиться «господарськими» подробицями Антоніна. — Іноді нас щось хвилює і ми зациклюємося на цьому, а потім розуміємо, що це така дрібниця! І намагаємося просто посміятися над ситуацією. Побут потрапляє в розряд оцих дрібниць.

Арсен і зіркова теща Ніна Матвієнко швидко стали хорошими друзями. Часто радяться щодо пісень, розмовляють про музичні вподобання. Потоваришувала з вітчимою і Уляна:

— Я вже виховалася, так вважаю. Далі немає куди, то ж ми більше друзі, аніж тато і дочка.

За матеріалами gazeta.ua, star.korupciya.com, kp.ua, viva.ua, m.znaj.ua, karavan.ua.

Фото: tabloid pravda.com.ua.

Передплатіть і ви!

Нас читає вся Україна!

МІСЯЧНИК

«Читанка для всіх»
Передплатний індекс: 60780

МІСЯЧНИК

«Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс: 60779

ТИЖНЕВИК

«Цікава газета на вихідні»
Передплатний індекс: 60307.

Хто з нами — той знає більше!

... А в нас ще й крутий сайт — **volyn.com.ua!**

До чого сниться вагітність

- **ЦЕ ЦІКАВО** Очікування дитини — важливий і відповідальний момент у житті кожної жінки. А що значить, коли вагітність лише сниться? Для заміжніх, незаміжніх і літніх жінок такі сновидіння трактуються по-різному

Маргарита ТАРО

ГРОШІ, ДВІЙНЯ ТА ЧОЛОВІК ІЗ СЕРІОЗНИМИ НАМІРАМИ

Ясновидиця Ванга сон про вагітність для заміжньої жінки вважала провісником добрих новин, радості або поповнення родини... двійнею. Крім того, побачити таку незнайомку уві сні вона розцінювала як обіцянку грошової винагороди. «Якщо сниться, що народжується дитина, — позбудешся проблем», — казала провидиця. Але незаміжніх попереджала, що для них — це сигнал про неприємності.

Німецький психолог Зигмунд Фрейд пояснював, що вагітність у сновидіннях слід трактувати практично однаково як для заміжніх, так і для одиноких. На його думку, такий сон здебільшого означає, що треба готуватися до поповнення в родині: навіть коли самотня жінка бачить сон про вагітність, то незабаром у її житті з'явиться чоловік із серйозними намірами.

А от середньовічний астролог Нострадамус не любив снів про вагітність. Вони, на його думку, були

попередженням про фінансові проблеми: невдовзі доведеться або брати у когось у борг, або очікувати якихось інших матеріальних збитків.

“**Якщо ж уві сні чекаєте на хлопчика — будьте обережні! Деякі сонники трактують це як попередження про загрозу аварії.**

БАЧИТИ РІДНУ СЕСТРУ — ДО НЕПРИЄМНОСТЕЙ

Якщо власна вагітність сниться не готовій до самостійного життя дівчині — сон означає, що незабаром у її житті почнеться новий період. Таке сновидіння можна трактувати як заклик до дії. А це воно символізує страх перед дорослим жит-

тям. Для немолодих жінок бачити себе вагітною уві сні — знак, що потрібно берегти здоров'я.

Вагітність подруги або знайомої сниться до радості і щастя сплячої. Якщо така жінка з вашого сну має гарну зовнішність — не полінуйтеся і попрацюйте щосили над важливою справою. Результати самовіддачі скоро вас порадують.

Якщо ж майбутня мама, яка приходить уві сні, неприваблива — готуйтеся до клопотів. Тим, хто має свій бізнес, побачити уві сні знайому «в положенні» — підказка, що саме ця людина допоможе порадою в найближчому майбутньому. А коли сниться вагітною рідна сестра — це до неприємностей. Маму «у положенні» бачать уві сні ті, хто переживає за її здоров'я.

ХЛОПЧИК ЧИ ДІВЧИНКА?

Якщо приснилося, що ви чи ваші рідні чекають народження дівчинки — це хороший знак. Такі сні приходять до тих, хто в майбутньому матиме приємний сюрприз. Якщо ж уві сні чекаєте на хлопчика — будьте обережні! Деякі сонники трактують це як попередження про загрозу аварії.

І прийшов уві сні... тест на вагітність.

«Даніель замість «люблю» промовляє мені «бублю» — і я щаслива з чоловіком»

● **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** У селі Журавники Горохівського району Волині живе інтернаціональна родина, глава якої — уродженець африканської країни

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

СПРАВЖНЄ КОХАННЯ ПОДАРУВАВ... «ФЕЙСБУК»

Змалку і аж до того часу, як почала ходити до клубу, Наталка вважала себе «гідким каченям». Тому коли Михайло, провальсувавши з нею лише раз, заглянув у вічі 19-річній дівчині і запитав: «Підеш за мене заміж?», довго не вагалася — прийняла несподівану пропозицію руки і серця. Дуже хотіла бути дружиною і мати такого чоловіка, як у її бабусі Надії був дід Славко. У своїх Журавниках

дівчинка завжди жила з ними, доки мама Рая їздила на заробітки.

“ **Його голос став для мене наче заспокійливими ліками.** ”

бітки. Наталка мріяла, як виїде заміж, господарюватиме в хаті, народить діточок. Та скороспілому шлюбові не судилося бути щасливим. Навіть маючи двох

синів, чоловік ніяк не хотів усвідомлювати, що вже не парубок. Врешті Наталка подала на розлучення.

Незнайомець Дігзон з'явився спершу у «Фейсбуці». Зате телефонував несподівано пізно ввечері. Чула, як важко йому розмовляти українською і спершу це трохи насторожило. Через день-два зрозуміла, що чекає тих телефонних дзвінків. Про що говорили? Здебільшого про неї, про її розлучення, дітей, маму... Дігзон умів не лише слухати, а й радив бути терпеливою.

— Його голос став для мене наче заспокійливими ліками, — згадує жінка ті дні.

Продовження на с. 12

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ.

Дігзон Акумба створив сім'ю за багато тисяч кілометрів від рідного дому.

Наталка і Дігзон були щирими, коли розповідали про своє перше побачення: як через інтернет домовилися зустрітися в Луцьку і на автостанції несміливо вивчали одне одного. Як деякий час і не наважувалися з'явитися разом у Наталчиному селі. Дігзон трохи побоювався, що односельці дівчини зустрінуть його недоброзичливо, але страх швидко розвіявся. Звичайно, люди спершу придивлялися до нього: не щодня ж зятями стають африканці. Може, хтось і пліткував...

Усі діти найбільше слухаються тата: коли він просить не пустувати, вони відразу стають чемними.

Нещодавно я знову зустрілася з Наталею. Цікавилася, чи не жалкує 33-річна жінка про ризикований крок — поєднати долю з темношкірим чужоземцем? Наскільки змінилися їхні надто скромні статки, аби утримувати багатодітну сім'ю, про що мріють і чи не планує відважна українка пожити невісткою в Конго?

ЗВИК НЕ ЛИШЕ ДО ВОЛИНСЬКОЇ КУХНІ

У старенькій оселі, яку будували ще покійні Наталчин дід Славко і баба Надія, чисто, хоч і тіснувато. П'ятикласник Іванко і шестирічний Ілля, котрий із нетерпінням чекає першого вересня, щоб теж стати школярем, віталися дуже голосно. Старші Наталчині сини почали звати вітчима Дігзона татом ще п'ять літ тому, щойно він переступив поріг хати. До слова, біологічний батько хлоп'ят Михайло помер у грудні минулого року.

Першою дитиною українки й африканця стала донечка Аліса, котрій уже три з половиною. Їхньому найменшому синочку Даніелеві у червні виповниться два. Всі діти найбільше слухаються тата: коли він просить не пустувати, вони відразу стають чемними.

— Їх усіх чоловік любить однаково. У перші місяці спільного життя я його не заставляла до роботи. Сама поралася в городі, біля хати. Отож діти виростили на його руках. Він перевдягав малечу, годував, — розповідала Наталка.

БОРЩ ІВ БИ І В УКРАЇНІ, І В АФРИЦІ

Із Конго Дігзон приїхав в Україну навчатися. Але не все склалося так, як думалося. Конголезець — римо-католик, він уже уміє розмовляти українською, щоправда, не швидко, і звик рано вставати. Наталці показав, як можна смачно приготувати манну кашу з овочевим, рибним чи м'ясним соусом по-африканськи. З українських страв йому найбільше до вподоби борщ, картопля, яку дружина готує за власним рецептом, та салати. А от до голубців не може звикнути. А ще уродженцеві континенту вічного сонця дуже подобається прихід весни.

— Тоді мені здається, що в душі мого чоловіка розцвітає радість, — каже дружина.

Але, як мовиться, романтика романтикою, та нею ситим не будеш. Акумби не дуже переймаються через нестачу грошей, хоча вони їм потрібні. Можуть ненадовго посперечатися через принципи господині: «Я — українка, тому знаю, що, як і коли краще зробити».

Обоє усміхаються, відповідаючи на питання про ревності. Наталка зізналася, що випитала ще в Дігзона-залицяльника про всі його симпатії, починаючи з Конго. Йому теж щиро розповіла про непрості стосунки з родичами.

— Дігзоне, чи задоволені ви життям в Україні? Чому залишилися в чужій країні, серед незнайомих людей і незвичного клімату? — запитую в іноземця.

Чоловік відповів не словами — щасливими очима подивився на Наталку зі зграйкою діточок.

Продовження на с. 13

Наталія і Дігзон Акумби: «Кохання не знає кордонів».

фото Леся ВЛАДИМЦЬ

У Журавниках до темношкірого односельчанина вже привычались.

«ЩАСЛИВА, БО ВІДБУЛАСЯ ЯК ЖІНКА І МАМА»

Наразі сім'я Акумбів живе, як у приказці про шалаш, у якому закохані почуваються, наче в раю. Здавалося, життєві випробування роблять їх витривалішими.

Дігзон дуже хоче мати офіційний заробіток. Раніше влаштувався працювати на пошту в Києві, трудився різноробочим на будівництві в Луцьку, на меблевій фабриці в Радехові Львівської області. Звільнення переживав дуже болісно. Зараз виживати до-

водиться за «дитячі» гроші. Попри це Акумби виховують своїх дітей добрими та людяними. Цими днями закінчать весняні роботи на городі й почнуть косметичний ремонт у двох кімнатах. А ще планують завести козу, поросят і курей. Розраховують лише на себе, бо не мають звички щось ви-

ФОТО ЛЕСІ ВЛАШИНЕЦЬ

Дігзон дуже любить нашу малечу і хоче ще синочка чи донечку. Я теж не проти.

прошувати. Спілкуються через скайп із родиною з Конго, однак їхати в далеку країну волянка ще не готова.

— Чи про таку долю ви мріяли, Наталю? Чи відчуваєте щасливою? — цікавлюся про сокровенне.

Моя співрозмовниця відповіла, ніжно подивившись на чоловіка:

— Я дякую Богові, що відбулася як дружина і мама. Даніель замість «люблю» промовляє мені «бублю». Тоді ми обоє з чоловіком сміємося і відчуваємося щасливими. Мріємо, щоб діти були здорові, про новий дім. Дігзон дуже любить нашу малечу і хоче ще синочка чи донечку. Я теж не проти. Словом, мрію, щоб усе це здійснилося.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Читайте у квітневому випуску іншого нашого місячника «ЧИТАНКА ДЛЯ ВСІХ»

Випічку і букети з овочів лучанки Ольги Гончарук замовляють навіть в Об'єднані Арабські Емірати!

Геніальна Ліна Костенко: «Людам не те що позакладало вуха – людам позакладало душі»

«Що за напасть остеопороз: то перелом руки, то вже на нозі гіпс?»

Передплатний індекс місячника «Читанка для всіх»: 60780.

● ЗОЛОТІ СЛОВА Геніальна Ліна Костенко: «Людам не те що позакладало вуха — людам позакладало душі»

Читанка для всіх

хороші поради

● ІСТОРІЯ НОМЕРА

Телеведучий Петро Мага: «Увесь мій капітал — це моя голова. Впаде завтра цеглина — вважай, що все пропало»

Випічку і букети з овочів лучанки Ольги Гончарук замовляють навіть в Об'єднані Арабські Емірати!

● ЗОЛОТІ СЛОВА Якщо в душі ви художник, а за вмінням — кулінар, полотною фарбою вас стане речиво

Номер вже у продажу. Запитуйте у Ваших листонш! А ще краще – випишіть додому!

Приготуємо залюбки ароматні шашлики!

● **СМАЧНОГО!** Піст наближається до завершення, навколо все більше зелені, краси, сонця. Де найкраще відпочивати такої пори? Звісно, на природі! Тож усі ми з нетерпінням чекаємо відкриття сезону пікніків. Зазвичай тут не обійтись без шашлику. Ця страва здобула неймовірну популярність у всіх куточках планети, і всюди є свої особливості її приготування

ЗІ СВИНИНИ

Інгредієнти: 2 кг свинячої шиї, 2 ч. л. меленого насіння коріандру, по дрібці меленого червоного перцю та мускатного горіха, 3 ч. л. сухого базиліку, 2 ч. л. чорного меленого перцю, 3 ст. л. олії, 3–4 лаврові листки, 4 великі ріпчасті цибулини, 1 лимон, 2 скл. червоного вина, сіль.

Приготування. Ріпчасту цибулю покраяти кільцями. Усі спеції змішати у невеликій ємності. М'ясо нарізати кубиками середніх розмірів і викладати в каструлю пластами, пересипаючи кожен сумішшю приправ, лавровим листям, цибулею і сіллю. Наприкінці витиснути сік з лимона, полити вином та олією і залишити маринуватися на 6–8 годин, час від часу перемішуючи.

«ПО-ГРУЗИНСЬКИ»

Інгредієнти: 1 кг м'яса, 500 г помідорів, 6 цибулин, 6 зубчиків часнику, 1 гранат, 2 ч. л. насіння коріандру, 4–5 лаврових листків, 2/3 скл. оцту, 10 ст. л. олії, сіль, перець — за смаком.

Приготування. М'ясо покраяти великими кубиками, перекласти у глибоку миску. Цибулю нарізати товстими кільцями. Подрібнити часник. Змішати м'ясо і цибулю з часником, залити оцтом, додати товчений лавровий лист, коріандр, олію, перемішати і маринувати 2–3 години, найкраще під пресом, щоб розсіл був зверху. Нанизати шматочки м'яса на шампури, чергуючи з кільцями цибулі та кружальцями помідорів. Смажити до золотисто-коричневого кольору, час від часу поливаючи водою, змішаною з оливковою олією.

У МАЙОНЕЗІ З КЕФІРОМ

Інгредієнти: 2 кг м'яса, 1 скл. кефіру, 150 г майонезу, 10 горошин перцю запашного, 300 г цибулі, 1 ст. л. гірчиці, пучок петрушки, 1 ст. л. приправи для шашлику або для птиці.

Приготування. Нарізаємо м'ясо і складаємо в ємність для маринування, додаємо цибулю, покраяну кільцями. В іншу посудину зсипаємо посічену петрушку, додаємо майонез, гірчицю, спеції. Добре вимішуємо маринад руками, розминаючи горошинки перцю, розбавляємо кефіром. Перекладаємо в маринад цибулю з м'ясом, перемішуємо все разом, накриваємо і маринуємо 3–4 години. Далі, як звичайно, нанизуємо шашлик на шампури і готуємо на мангалі, час від часу перевертаючи, щоб просмажиться з усіх боків.

«АПЕТИТНИЙ»

Інгредієнти: 700 г курячого філе, 300 г цибулі, 300 г помідорів чері, 2 зубки часнику, 300 мл соку лайма, 200 г меду, 1 ч. л. меленого коріандру, сіль та чорний мелений перець — за смаком.

Приготування. М'ясо помити, обсушити і порізати порційними шматочками, але не надто дрібно. Цибулю покраяти кільцями. Змішати сік лайма, мед, подрібнений часник, перець і сіль. Трохи маринаду поставити в холодильник, щоб у процесі приготування поливати ним м'ясо. У решті замаринувати курятину як мінімум на 2 години. Потому нанизати м'ясо впереміш із цибулею та чері на шампури або попередньо вимочені дерев'яні шпажки. Смажити на закритому грилі, періодично перевертаючи і поливаючи маринадом.

МАРИНУЄМО ПО-РІЗНОМУ

- До складу більшості маринадів входить оцет. Його концентрація має не перевищувати 3%. Якщо у вас 9-відсотковий — розведіть його водою. Міцний оцет здатний пом'якшити жорстке м'ясо, але ж він розчиняє жир, а в свинячому ошийку, наприклад, це найсмачніше.
- Альтернативою оцту може бути лимонний або гранатовий сік: по-перше, це не хімічна, а органічна кислота, а по-друге, такий маринад надасть шашлику оригінального смаку і запаху.
- Багато хто маринує м'ясо замість оцту в кефірі — це також натуральна кислота, що забезпечує приємний смак.
- Один із кращих варіантів — маринад на основі сухого вина, яке містить у собі органічну кислоту і достатню кількість спирту. Він годиться для м'якого жирного м'яса замість поєднання горілки й оцту.
- Можна використати і томатний сік — він містить мінімум

хімії та корисний для організму. М'ясо чудово поєднується з помідорами, тож такий шашлик буде соковитим, ніжним і смачним. Томатний сік надасть йому легкої кислинки, пікантності і м'якості.

- Чи не найпоширенішим компонентом маринаду є майонез. Хоча щодо його користі є сумніви, але плюс — у швидкості маринування: буквально за 3 години страва готова до запікання.

● Тим, хто прагне максимально зберегти первісний запах і смак м'яса, не перебиваючи його вином чи оцтом, неодмінно сподобається маринад на основі мінеральної води. Жорсткого м'яса вона, звісно, не пом'якшить, але смак збережеться. Час маринування — приблизно 12 годин.

- Незамінна у приготуванні шашлику цибуля — її сік надає м'ясу м'якості і соковитості.

«Зніміть свої обручки. Вони — мертві»

Початок на с. 20

— Андрійку, я зберегла татову обручку. Аби не витратити зайвих грошей, занеси її у ювелірну майстерню, хай переділять навпіл. Буде два перстені. Поглянь, яка вона широка. Колись такі були в моді.

Син так і вчинив.

— Гарні твої діти, Маринко, — раділи родина, друзі, сусіди. — Якби був живий Володя... Все він бачить із небес. І тишиться...

Спогади про чоловіка ятрили і гріли Маринину душу. Такого, як її Володимир, більше немає. Це було її переконанням. Тому й не змогла відповісти взаємності комусь іншому. Син схожий на батька. І їй цього достатньо.

— Мамо, — змовницьки зашепотів Андрій, — незабаром ви станете бабусею. Оксанка вагітна.

— Кого чекаємо: хлопчика чи дівчинку?

— Дружина хоче доньку, я — сина, отож, треба двійню, — жартував Андрій. — Ми не хочемо знати наперед, хто народиться.

— Правильно, кого Бог пошле...

Першу дитину Оксана не виносила. Другу — також. Лікарі розводили руками. Начебто все гаразд, але...

Незабаром родину спіткало

нове лихо: син потрапив в аварію. Оджував довго і тяжко.

Втретє Оксана завагітніти не могла. Марина втратила спокій. Не розуміла: звідкіля ці напасті, за які гріхи? Андрій став нервовий. Оксана сумувала. Дитина могла б уберегти їхню сім'ю.

— Маленьке диво, золотий промінчику, галасливе сонечко, ми чекаємо тебе. Ми вже любимо

Коли людина помирає, їй належить дати одяг, іконку й перстень, якщо була у шлюбі. А ви залишили обручку собі. Гріх узяли на душу.

тебе. Доленько, змилуйся, — шепотіла Марина, наче молитву, наче заклинання.

А неслухняні журавлі носили легенькі сповиточки до інших родин.

Марині радили: варто піти до ворожки чи екстрасенса. Може, пороблено. Чи позаздрив хтось.

— Будемо, сину, шукати забороненого лікування.

— Не вірю я в це, мамо.

— І я не вірю. Але спробувати треба.

... Під горою жила та, «котра

всім допомагає». Стежку до її оселі знали багато людей. Нараяли поїхати до знахарки й Андрієві з Оксаною.

Подружжя тихенько постукало у двері.

— Зачекайте, — пролунало у відповідь. — Не переступайте поріг. Спершу зніміть свої обручки. Вони — мертві.

Здивовані, вони поклали перстені на землю біля входу.

— Не хвилюйтеся, їх ніхто не забере.

Та, «котра все знає», повідала:

— Коли людина помирає, їй належить дати одяг, іконку й перстень, якщо була у шлюбі. А ви залишили обручку собі. Гріх узяли на душу. І пішли з цим гріхом до вінця. Тому й переслідують незгоди вашу родину. Мусите молитися. А обручки закопайте на батьковій могилі й попросіть прощення у покійного. Чужий перстень — чужа доля. Купіть собі нові. Освятіть у храмі, розкажіть священику все. Ви будете щасливими...

Марина стала на коліна перед чоловіковою могилкою:

— Пробач, Володю, не знали ми...

— Повертаємо, тату, тобі твоє, — Андрій загорнув золото у землю.

... Первісток в Оксани з Андрієм народився восени. Син...

«Сім днів кохання і вічна розлука...»

● **ПОЧУТТЯ СЛАВЕТНИХ** Такими рядками вірша Анни Ахматової можна описати її стосунки з художником Борисом Анрепом

Марина ЛУГОВА

У 1910 році Анна виходить заміж за Миколу Гумельова. Чоловік схвалює її поетичний талант, і вона починає професійно писати, видавати збірки віршів, її слава росте. З 1913-го поетеса веде Бестужівські курси, стає музою для художників, їй присвячують поезію. Збірка «Четки», яка вийшла у 1914 році, робить її відомою. Будучи заміжною, Анна не обмежує свої прив'язаності, і під глибину та чарівність її природи потрапляють відомі поети, художники, композитори.

Тоді й відбулася зустріч двох особистостей, талантів — людей, які самі по собі яскраві зірки на життєвому небосхилі. Борис зачарований Анною, він відзначає її гострий розум, витонченість, його підкорюють неймовірні вірші. Вони познайомилися перед тим, як йому було потрібно їхати в армію. Але були відрядження, а відтак зустрічі. Їхнє знайомство виливається у справжні почуття. Побачення були легкі і радісні, обоє творчі, вони з цікавістю відкривали одне одного. Вірші, розмови про живопис і поезію, неймовірне притягання — усе це захоплювало коханців настільки, що вони не звертали уваги на свій статус не вільних людей.

У 1916 році в Царському селі Анна і Борис зустрічаються у спільного друга. У спогадах Борис говорить про своє хвилювання, коли бачить подругу, музу, і відзначає почуття трепету, яке завжди супроводжує їхні побачення. У цей вечір Анна дарує йому свій перстень, «чорний перстень», як називає його Борис. Лише декілька днів вони проводять разом і перед від'їздом Анрепа в Англію Анна дає йому збірник своїх віршів з пророчим написом, що його думкам про повернення не судитиметься здійснитися. Тільки в 1917-му у Бориса з'являється можливість відвідати Росію. Знаючи про події в країні, він думає лише

про Анну. По льоду через Неву йде до неї на квартиру, де поетеса тоді жила. І знову зустріч, довгі розмови. Борис показує їй перстень, який, не знімаючи, носить на ланцюжку, називаючи його святиною.

У липні цього ж року він повертається в Англію, займається мозаїкою. Одного разу ланцюжок, на якому Борис як дорогоцінний талісман носив перстень Анни, обривається, і на певний час він залишає його у шкапу. Та з якоїсь причини не носить, але не забуває, — дістає, торкається до нього. Та ось у студію Анрепа потрапляє бомба, і дорогоцінний перстень губиться під завалами. Борис у відчаї, але зробити уже нічого не може. Продовжуючи жити і працювати у Лондоні, він читає публікації Анни, знає її творчість, а її вірші створюють ілюзію їхнього спілкування. Біль і скорбота від втрати персня —

48 років вони не бачилися — про що говорити, як поводитися, він не знав.

чогось, можливо, більшого, ніж просто сувенір — перешкодило Борисові прийти у 1965 році в Оксфорд, де відбувалося нагородження Анни Андріївни. Але вони таки зустрілися — Анна зателефонувала Борисові і запропонувала разом пообідати. Як пригадував Анреп, дуже великим було його хвилювання перед цією зустріччю.

48 років вони не бачилися — про що говорити, як поводитися, він не знав. Побачивши Анну у холі готелю, де вона зупинилася, Анреп подумав: «Катерина Велика». Таким був її величний образ. Спілкування, спільні спогади — і жодного слова про втрачений перстень. Час віддалив їх, і Анреп, стараючись знайти тему розмови, все розпитував про літературу, про поетів-сучасників, поки не почув: «Борисе Васильовичу, що за дурні питання!» Її душа чекала лише визнання її як жінки, як друга. Але теплоти в розмові так і не було...

Кохання для творчої людини — це як ковток повітря. Після знайомства з Борисом Анна пише своєму другу проникливі вірші. Вважається, що більша частина творів Ахматової присвячена саме Борису Анрепу. Він у свою чергу у мозаїці увіковічив образ Анни. В ірландському місті Меллінгар знаходиться собор Христа-Владики, прикрашений мозаїчною композицією, у центрі якої Свята Анна. На думку тих, хто це бачив, у святої абсолютна схожість з російською поетесою Анною Ахматовою.

Подарований Анною Ахматовою перстень Борис Анреп (обоє на фото) вважав святиною.

photo persons-info.com

Коли до губ твоїх лишається півподиху...

фото pinterest.com

До заміжжя жінка цілується із... 79 чоловіками!

» Початок на с. 20

Вітальний поцілунок залежав не лише від стосунків, які існували між людьми, а й від їхньої класової належності. Рівних собі цілували в губи, людей трохи вищого рангу — в руку, а іще вищого стану — в коліно, тому, скажімо, духівництво треба було цілувати в ноги. В Італії чоловік, який поцілував дівчину на людях, мав обов'язково з нею одружитися.

У різних країнах світу цілуються по-різному: у Китаї — дотикаються щоками; ескімоси Аляски, жителі Нової Зеландії, Малайзії, Самоа і Борнео — труться носами; в Екваторіальній Африці чоловіки тричі потискають великий палець руки у жінок; у Гамбії притискають жіночу долоню до свого носа.

А ще варто знати таке: якщо вас цілують у щоку, значить, дружбу з вами цінують. Якщо в чоло — до вас ставляться по-батьківськи, а якщо в руку, то ваш кавалер — галантний. На Сході поцілунок в ноги означає, що чоловік поважає і навіть підкоряється вам. Коли ж це робить ваш власний — то знайте, це просто приносить йому задоволення (звісно ж, як і вам, адже відомо, що пальці ніг належать до ерогенних зон). Вас цілують у губи? Тут коментарі зайві!

А ось що каже статистика

40 відсотків сімейних пар оцінюють глибокий «французький» поцілунок як найважливіший елемент у коханні. А на думку психологів, він просто необхідний для нашої з вами душевної рівноваги. До того ж, чоловікам варто запам'ятати, що жінки надають неабиякого значення поцілункам, а дехто навіть стверджує, що досягає від них оргазму. Цей феномен трапляється в 1-2 відсотках представниць прекрасної половини людства.

У середньому жінки до заміжжя цілуються із 79-ма чоловіками. Людина за все життя витрачає на них два тижні.

Опитування показали, що чоловіки, які щодня цілують своїх дружин перед виходом на роботу, мають вищий дохід, ніж ті, які цього не роблять. Поцілунки сприяють позитивному розв'язанню проблем. А ще ті, хто частіше це робить, рідше потрапляють в автомобільні аварії. Звісно, скептики можуть сумніватися, але поцікавтеся у двох закоханих, чи почувають вони себе краще після поцілунку?!

Чоловіки, які щодня цілують своїх дружин перед виходом на роботу, мають вищий дохід, ніж ті, які цього не роблять.

Чи знаєте ви, що в цей момент скорочується 29 м'язів обличчя, у той час, як при усмішці лише 17. Також зафіксовано, що при «французькому» поцілунку працюють близько 30 м'язів, із них 12 відповідають за рухи губ і 11 — язика. Збудження при цьому викликають хімічні речовини, які виділяються із залоз вуст партнерів.

Як відомо, поцілунок сприяє значному підвищенню пульсу (до 110–120 ударів на хвилину у чоловіків і до 180 — у жінок). А це поліпшує кровообіг, перекачування додаткового літра крові. Клітини при цьому отримують додаткову кількість кисню, а життєвий тонус підвищується. До речі, довготривалий поцілунок набагато корисніший, аніж жувальна гумка. Він нормалізує кислотність у порожнині рота. Цілуєчись кожного разу після їжі, ви значно знижуєте ризик виникнення карієсу.

Отож, бажаємо вам знайти того, з ким вам захочеться цілуватися безупинно. Нехай кожен ваш поцілунок дає вам море насолоди і задоволення. Цілуйтеся на здоров'я, та хай вас не бентежить і не відволікає від цього приємного заняття ніщо!

Джерело: paramoloda.ua.

● АНЕКДОТИ ПРО КОХАННЯ

Зустрілись два приятелі:

— Ой, друже, твоя дружина така реготуха!

— Ти про що, Микола?

— Вчора їхав з нею в автотобусі, розповів їй анекдот, так вона ледь із ліжка не впала...

Жінка у ворожки:

— Ви зазнали великої втрати. Ймовірно, ви втратили чоловіка...

— Але я не заміжня!

— Тоді це була... парасолька.

Жінка у психіатра:

— Лікарю, я живу на першому поверсі й мені здається, що водії машин заглядають до мене в спальню. Що ви мені порадите?

— Оселіться вище, але не вище восьмого поверху, — там зазвичай льотчики заглядають.

Подружжя у ліжку. Рантом дружина каже:

— Милий, біля дзеркала більше кохатися не будемо!

— Це ще чому?

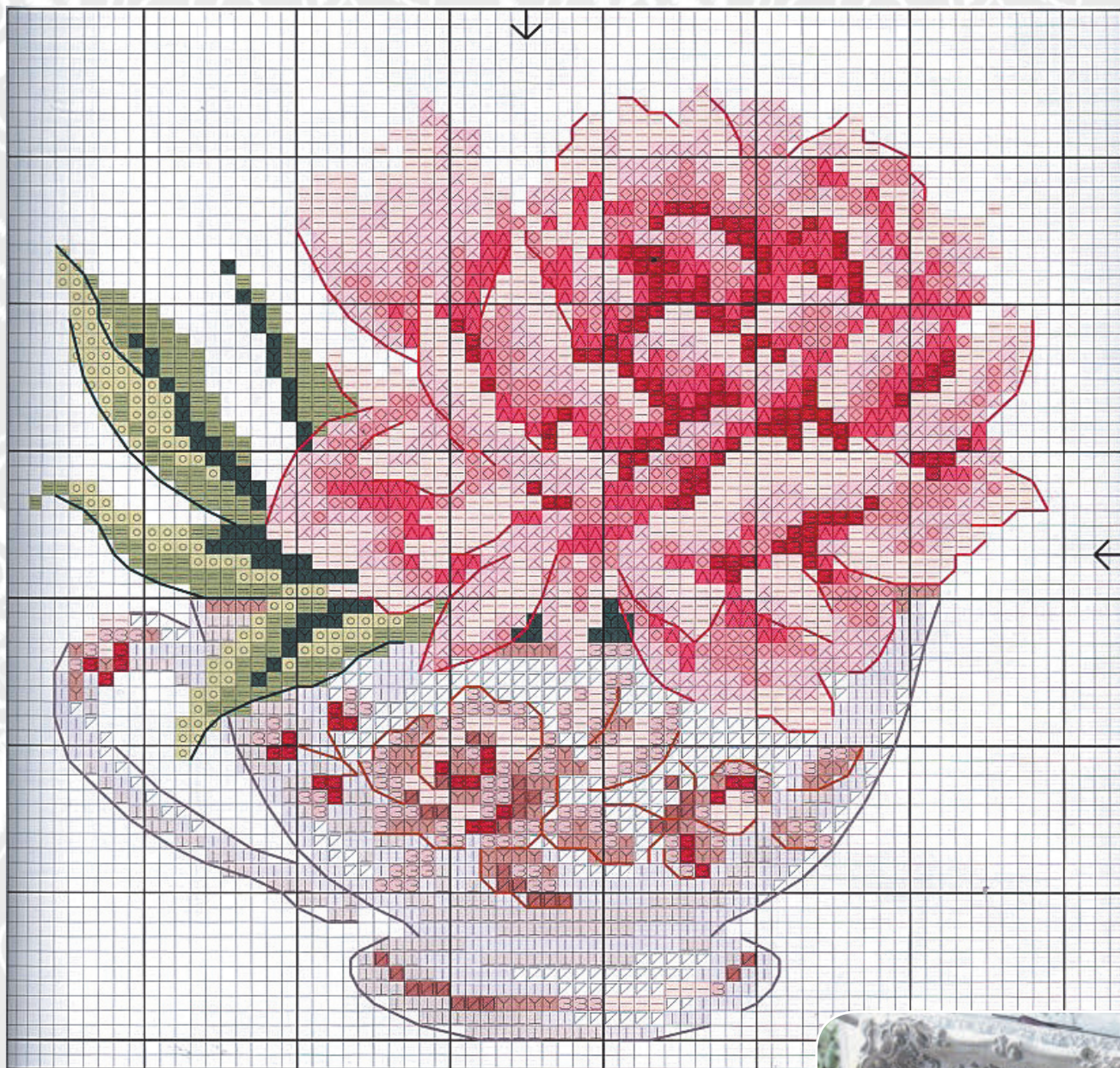
— Мені здається, що її там, у дзеркалі, краще, ніж мені тут!

Відповіді на сканворд із с. 18.

			Ш	У	М	А	Н		А	Й	З	Е	К		
			А	А	А	С								Р	
О	С	О	К	І	Р	К	С	П						О	
			Ш	І	А	К	И	Т	А					Л	
О	Т	І	Р	О	К	П	І	С	Н	Я	Р	И			
			А	Н	А	Б	А	С	Н	І	Н			К	
Г	Р	О		О	Н			А	Я	К	С				
			Т	А	К	Е	Л	А	Ж			Л	О	Р	І
С				О								І	Н	Я	
								Н	В	А	П	Н	О	Д	
В	О	Р	С	К	Л	А	Л	А	Н	У				Х	
І	Е		А		Г	А	Р		М	О	А				
Д	І	Є	З		В	О	Т	Ч	И	Н	А	Б			
Б	С			А							Н	У			
М	О	Т	У	З	К	А			Д	З	Ь	О	Б		
А	Н	Р	І	А					У		Б				
		А	Н	І	Р	О		А	Г	У	Т	І			
Ш	Т	У	Ф	Ч	І	М	Л	А							
				Р	У			Г	А	Й					
				І	Н	К	И	А	С	Т	Р	І	Д		

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

«Півонія квітне — п'яніє душа...»

Кажуть, що відтворена на полотні, ця квітка приносить заміжнім жінкам подружню гармонію, а дівчатам допоможе зустріти судженого і створити міцну сім'ю. Тож до справи, пані та панянки!

А в нашому тижневику **«Цікава газета на вихідні»** —
схема вишивки щотижня!

Передплатіть — і матимете й ви яскраві узорі!

Передплатні індекси: для Волині — 60304,
для Рівненщини — 60312, для інших регіонів України — 60307.

Цікава

ГАЗЕТА + TV
на вихідні

До заміжжя
жінка
цілується із...
79 чоловіками!

фото romantcollection.com.

● **ЛЮБИСТОК** Коли стався перший поцілунок? В Едемі між Адамом і Євою? Чи, може, в задимленій печері мисливців на мамонтів? Науковці вважають, що свій початок він бере 3000 р. до н. е., коли люди, поклоняючись богам, дарували їм поцілунки

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

ВІД ВІТАЛЬНОГО «ЦЬОМЧИКА» — ДО «ФРАНЦУЗЬКОГО»

У Стародавньому Римі на знак вітання цілували не тільки друзів і членів сім'ї, а й торговців і просто перехожих. Що стосується Єгипту, то тут існують розбіжності. Одні вважають, що в цій країні у ті часи про поцілунки майже ніхто нічого не знав

В Італії чоловік, який поцілував дівчину на людях, мав обов'язково з нею одружитися.

(цариця Клеопатра, відома своїми численними любовними перемогами, жодного разу не цілувалася). Інші, навпаки, стверджують протилежне (вони посилаються на єгипетські фрески, на яких зображено людей за цим заняттям).

«Зніміть свої обручки. Вони — мертві»

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Якби то знаття, що цього не варто було робити! Чула ж від людей, але не йняла віри. Бо вони різні байки вигадують. І якщо почати усім цим перейматися...

Ольга ЧОРНА

Марина овдовіла у неповних сорок. Коштовним дарунком від подружнього життя, її надією і долею став син Андрій. Хлопець мав славний характер, був вродливим і розумним.

На останньому курсі навчання завітав додому з гарненькою дівчиною.

— Мамо, знайомтеся, це — Оксана. Ми навчаємось разом в університеті. Вона — моя наречена.

Марині майбутня невістка сподобалася.

— Що ж, діти, будемо готуватися до весілля.

— Зачекайте, мамо, треба спершу закінчити навчання.

— Добре, восени зробимо весілля. Ми з твоїм татом, Андрійку, також цієї пори побралися. І були щасливі.

Марина прикидала, яку кількість гостей потрібно запросити. І скільки це буде коштувати. Міркувала, на чому можна бодай трохи зекономити.

Закінчення на с. 15

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Ще більше історій кохання
на сайті volyn.com.ua

Закінчення на с. 17

